

Сумління

Аполлоній Падолист

Ходім в сумну, нелюднену пустелю
Величні сфінкси там стоять.
В них люди віковічно сплять...
Ми там збудуємо оселю;
Ходім скоріше... Постривай,
А Рідний Край?

Ходім в буйне, шумно-веселе місто,
Де в день і в ніч кипить бенкет.
Там не голосить кулемет,
А гра оркестра урочисто.
Ходім скоріше... Постривай,
А Рідний Край?

Ходім туди, де вічно сяють зорі,
Де вічно шелестить трава.
Де сонце сяйво розлива.
Не утікаючи за гори...
Ходім скоріше... Постривай,
А Рідний Край?